

Publicerad 2022-02-22 15:14 av Black raven

En knippe rödhake

Jag tror det var sommaren som med sin svala tungspets
slickade mina konturer.

Jag tror det var den som fick mig att återfå balansen
mellan jag och det.

Kanske samsas den tredje saknaden med sina bortglömda
bärnstens gåtor.

Där den vindögda verkligheten faktiskt inte ens sett sin
egna spegelbild.

Genomskådar falska kopior av nyfallen tveksamhet.

Blottar min vilsna kokong dess skal jag ristat in mina dikter.

Fångar varje stjärna med nattens håv.

Samlar ihop en slags lycka blandad med ifrågasättande motvind.

Endast en knippe rödhake avslöjar sitt näste av gyllene turkosa ägg.

Av tystnaden jag kan tolka min egna viskning.

Sakta. Stilla. Långsamt.

Samma andetag.

Samma hjärtslag.

Samma minnen.

Det som skiljer oss är vår ensamhet,
inkapslad i sagolik tvåsamhet.

Att lyckas hitta sig själv bland tusende identiteter.

Skuggor av vemodigt månsken och romantisk solnedgång.

Kontraster. Tvekandes inför vakande vädurar.

Som en slags morgondag, jag stryker med handen över
hennes vackra förnamn.

Resten är fallna löv
inte ens höstens träd saknar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten